

Naročnina mesečno
18 Lir, za inozemstvo
31.50 Lir - ne-
deljska izdaja ce-
loletno 34 Lir, za
inozemstvo 65 Lir.
Ček. rač. Ljubljana
10.650 za naročnino
in 10.349 za inserate.

Podružnica:
Novo mesto.

Ankijučna pooblaščenka za oglaševanje Italijanskega in tujega
izvora: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Izdaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

SLOVENE

Abbonamenti: Mese
18 Lire. Estero, me-
se 31.50 Lire. Edi-
zione domenica, an-
no 34 Lire. Estero
65 Lire. C. C. P.
Lubiana 10.650 per
gli abbonamenti,
10.349 per le in-
serzioni.

Filliales
Novo mesto.

Vojno poročilo št. 1127:

18 nasprotnih letal sestreljenih

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sin ob-
javlja:

Velike skupine štirimotornikov so večeraj
napadle mesto Messina ter povzročile žrtve
in znatno škodo.

Tudi na Reggio Calabria, San Ni-
candro (Bari) in Vizzini (Catania) so pa-
dale bombe in zažigalna sredstva in zadele za-
sebnost hiše ter povzročile nekaj izgub med ci-
vilnim prebivalstvom.

Nad Sicilijo, med Messino in Ca-
taniijo so italijanski lovci sestrelili 8 štiri-
motornikov, nemški pa 4. Šest nadaljnjih letal
je sestrelilo obrambno topništvo v Messini
in Reggio.

Dve naši letali se nista vrnila v oporišče.

Ena naša podmornica se ni vrnila v opo-
rišče.

Dodatek k vojnemu poročilu št. 1127:

Napadi, omenjeni v današnjem vojnem po-
ročilu, so povzročili po dosedanjih ugotovitvah
naslednje izgube: v Messini 81 mrtvih in 85
ranjenih; v San Nicandru 10 mrtvih in 10
ranjenih, v Vizziniju pa 2 mrtva in 4 ra-
njene.

Scorzova navodila za delo GUF-a

Rim, 26. junija. AS. V dneh 23. in 24. junija
so bili sklicani v Rim tajniki, zaupnice žen-
skih odsekov kakor tudi zastopniki tiska, vse-
učiliških fašističnih skupin za določitev dela v
bližnjih mesecih. Zborom je predsedoval tajnik
stranke ob navzočnosti podtajnika GUF-a.

Tajnik stranke je najprej poslušal poročila
in navdušene razprave, ki so jim sledile, polne
trdne odločnosti za celotno rešitev vseh ohran-
navanih vprašanj. Tajnik stranke je nato za-
ključil poročila in se spomnil sedmih tajnikov

GUF-a, padlih v boju, ter določil glavne smer-
nice za študij, delo in boj vseučilišnikov. Glav-
na načela, ki jih je podal tajnik stranke, so:
disciplina kot spontano gibanje duha, ki navda-
ja in daje bistvo obliki, kultura, ki razlaga,
opravičuje in izpričuje vrednote in trajnost
političnih pridobitev, politiko, pojmovano kot
duhovno in socialno vladno »kupaostit«; ta načela
morajo skupno priznavati in povečevati člove-
ško osebnost, ki jo vsebuje in predstavlja
država.

Moskva vztrajno zahteva drugo bojišče

Berlin, 26. junija. Moskva je v štirih dneh
že tretjič pozvala zaveznike, naj končno začno
z drugim bojiščem. Prvi poziv je bil vsebovan
v uradnem poročilu ob drugi obletnici vojne z
Nemčijo, čez štiri dni je sledil drugi poziv v

komentarju agencije Tass, kjer je rečeno, da je
vse odvisno od tega, kako bodo Angloameri-
kanci uresničili drugo bojišče. Končno je Mo-
skva uradno povedal Standley, da Sovjetska
Zveza nujno vztraja na drugem bojišču. An-
gleži so nato odgovorili z bombardiranjem in z
obljubami o invaziji v Sredozemlje. Moskovski
voditelji s tem niso zadovoljni, marveč zahte-
vajo invazijo na zahodu. Zato so Anglosasi po-
večali napade na nemška mesta in na nemške
postojanke v Franciji.

Kakor je znano, je Churchill lani obljubil
invazijo, v jeseni pa je priznal, da je to storil
zato, da bi prevladal Nemce, ki so morali na ta
način imeti mnogo vojaštva na zahodu. Morda
tudi letos Moskva in London na ta način spo-
razumno igrata. Toda kakor je ugotovil dr.
Göbbels v listu »Das Reich«, je vsekakor res,
da vlada veliko nezaupanje v odnošajih med
Angloamerikanci in Moskvijo. Jasno je — piše
»Deutsche Allgemeine Zeitung« — da sta se
Churchill in Roosevelt letos odločili za veliki
napad na osne države. Prav tako pa je jasno,
da sta to pripravljena storiti pod pogojem, da
je glavnina nemške vojske istočasno zapletena
v velike bitke na vzhodu kakor lansko leto.
Ker se nemška vojska noče premakniti, zave-
zniki pritiskajo na Moskvijo, naj ona začne z
ofenzivo. Toda Moskva je tudi razumela igro
zaveznikov. Sovjetska propaganda zagotavlja,
da rdeča armada letos lahko izvede ofen-
zivo, vztraja pa na zahtevi, da morajo prvi na-
pasti Angloamerikanci in sicer v Sredozemlju
in zahodni Evropi. Stalin se torej boji, da bi
ga tudi letos potegnili za nos in noče tvegati.
Posledica vsega pa je, da se konec junija ni
prišlo do velikih dogodkov na bojišču. Anglo-
sasi izrabljajo ta čas za letalski terorizem.
Nemško stališče do tega terorizma je znano.
Narajajoče izgube pa so že začele vznemirjati
angleško javnost. Kakor piše španski list »Ya«,
angleška javnost ne verjame uradnim poročilom,
češ da se je obseg izgub angleškega letal-
stva v primeri z lanskim letom navzile večjim
napadom za en odstotek zmanjšal. Velikanske
številke o anglosaski izdelavi (voditelj ameri-
škega letalstva v Angliji predvideva, da bo
imel čez 10 mesecev 120.000 letal) prebivalstvo
bolj plašijo kakor pa vzpodbujajo, kajti vsi se
boje za letalce. Dejstvo, da Angloamer. nad
Nemčijo in Italijo izgubljajo dnevno povprečno
100 letal (80 bombnikov, 20 lovcev in 500 letal-
cev) vzbuja vprašanje, če se izplača tratiati dra-
goceno človeške sile in to vprašanje postaja
vedno akutnejše.

Moskva opominja »zaveznike«

Trije pozivi v štirih dneh — Anglosasi in Moskva se medsebojno izigravajo

Ameriški general padel nad Kielom

Lizbona, 26. junija. AS. Iz Londona uradno
poročajo, da se poveljnik ameriškega letalstva
brigadni general Nathan Bedford Forrest ni vr-
nil iz letalske bitke, ki je bila 13. junija nad
Kielom.

Naročajte »Slovenca«!

Sestanek v Beneški palači pod Ducejevim predsedništvom

Za novo državno posojilo je bilo podpisanih 10 milijard lir

Rim, 26. junija. AS. V Beneški palači se je
pod Ducejevim predsedstvom sesel medmini-
strski odbor za obrambo prihrankov. Navzoči
so bili: minister-tajnik stranke, ministri za fi-
nance, za korporacije, za kmetijstvo, za javna
dela, za zamenjavo in valute, za italijansko
Afriko ter guverner Banche d'Italia.

Ob začetku seje je finančni minister po-
ročal o podpisovanju novih petletnih blagaj-
niških bonov, ki se obrestujejo po 5 % in so
z njimi združene premije. Podpisovanje se je
končalo 21. junija. Guverner Banche d'Italia je
kot predsednik konzorcija za nalaganje teh
bonov sporočil, da je bil za dosti presežen
znesek 10 milijard lir, na kolikor se je glasil
razpis. Zaradi tega je minister po Ducejevem
navodilu izdal primeren ukrep za izdajo nove
vrste bonov, da bi z njimi pobrali presežek.
Minister je sporočil tudi, da je število vpisov
močno preseglo vpise pri poprejšnji izdaji
takih bonov, ker so pri njem sodelovali zlasti
mali varčevalci. Tudi v tistih predelih, ki so
posebno prizadeti po nasprotnikovih napadih,
med njimi na Siciliji in Sardiniji, je bilo šte-
vilo podpisovalcev znatno in znatna podpisana
vsota. Minister je poudaril, da ti uspehi izha-
jajo sicer iz čisto finančnega področja, a do-
bivajo nesporno politično in moralno veljavo
ter so še pomenljivejši, če upoštevamo neka-

tere okoliščine, značilne za ta finančni korak,
za katerega ni bilo nobene posebne reklamne
ali propagandne priprave in kateremu so ho-
teli dati značaj navadne vojne finančne ope-
racije. Podpisovanje s pomočjo predumov, ki
so jih dovolile kreditne ustanove, je bilo za-
radi povabila, ki ga je izdalo predsedništvo
konzorcija, precej omejeno. V nasprotju s po-
prejšnjimi podpisovanji so se ljudje zelo malo
zatekali k razpoložljivi gotovini na tekočih
računih in k predumom proti zastavitvi vred-
notnic. Pač pa je dotok navadnih bonov v
državne blagajne med podpisovanjem pomenil
aktiven saldo.

Potem so obravnavali še razna splošna
vprašanja.

Vrline sardinskega ljudstva

Berlin, 26. jun. AS. Posebni dopisnik lista
»Nationalzeitung« je posvetil dolg članek junjskim
vrlinam sardinskega ljudstva ter naravnemu boga-
stvu, po katerem Sardinija prekaša sleherno ita-
lijsko pokrajino. Najprej opisuje zgodovinske
dogodke, v katere je bil ta italijanski otok zapleten,
ter prikazuje vnanje in notranje značilnosti tega
ljudstva kmetov, rudarjev in ribičev. Skozi stoletja,
piše članekar, je to ljudstvo ohranilo zdrave vnanje
poteze in kar najgloblji čut za dolžnost, veliko-
srčnost, skromnost ter delavnost, ki predstavljajo
največje odlike sardinskega prebivalstva. Te odli-
ke so danes, ko je napočila velika zgodovinska
ura, še bolj vidne.

Uspešni napadi na vzhodu

Več sovjetskih napadov odbitih pri Orlu — Na zahodu je bilo večeraj
sestreljenih 56 sovražnih bombnikov

Hitlerjev glavni stan, 26. junija. Nemško
vrhovno poveljstvo objavlja:

Na vzhodnem bojišču so izvedle nemške
in romunske čete na različnih mestih uspešne
napadalne sunke. Več sovjetskih s tanki pod-
prtih napadov na odseku pri Orlu je bilo
krvavo odbitih.

Včeraj predpolodne so poskušale močne sku-
pine severnoameriških bojnih letal v zaščiti
gostih oblakov preleteti severno nemško
področje. Nemške lovske skupine so jih pravo-
časno napadle, razpršile in prisilile, da so mo-
rali zmetati svoje bombe na odprto morje in
nad obalnimi področji. V hudih letalskih bojih
so naši lovci sestrelili 25 težkih sovražnih
bombnikov.

Zaščitne ladje neke nemške spremljave so
unicile še eno letalo.

Angleški letalci so preteklo noč napadli
zahodno nemško področje, zlasti mesto
Bochum. Razdiralne in zažigalne bombe so
napadle škodo na stanovanjskih četrtih ter iz-
gube med prebivalstvom. Po dosedanjih poro-

čilih je bilo sestreljenih 50 sovražnih bomb-
nikov.

Pri dnevnih in nočnih napadih je bilo uni-
čenih skupno 56 sovražnih bombnikov ob iz-
gubi 8 lastnih lovcev.

Berlin, 26. junija. AS: V zvezi z vojnimi de-
lovanjem na vzhodnem bojišču pišejo nekateri
današnji letalski junaki, da so ponovno oživel kra-
jevni kopenski boji na severnem odseku vzhod-
nega bojišča, zlasti pri Velikih Lukih, kjer so
boji izredno zagrizeni in je prišlo že do raznih
spopadov s hladnim orožjem. Tudi južno od La-
doškega jezera so boljševiki napadali z znatnimi
silami, hoteli vdreti v nemške črte, pa so bran-
ilci sprevrli sovražnikove načrte in mu zadali
velike človeške in gmojne izgube. Topniški dvo-
boji in letalski napadi so trajali zadnjih 24 ur
neprenehoma. V zrak je zletelo mnogo sovjetskih
skladščih za orožje. V Leningradu je nemško top-
ništvo znova obstreljevalo orožarne Kalinin. Nem-
ško letalstvo pa je napadalo prometne zveze,
skladišča in zbirališča sovražnih čet.

Pred večjimi dogodki na vzhodu

Na velikanskem bojišču stoje sveže nemške divizije z novim
napadalnim orožjem

Berlin, 26. jun. V Londonu in Washingtonu
so njega dni upali, da bodo lahko dobili vojno
s terorističnim bombardiranjem. Sedaj so prišli
do prepričanja, da to ni mogoče. Njihova propa-
ganda se sicer trudi z dokazi, da bi se dalo do-
seči, a le zato, ker se Angloamerikanci boje težav,
ki jih imajo vsak dan s pripravi napovedane-
ga vdora v Evropo. Vdor v Evropo bi bil za
zaveznike vse kaj drugega kakor prijeten. Iz
omamnih sanj po afriški zmagi so se prebudili
pred težko nalogo, uresničiti sanje o vdoru v
Evropo. Zato so zopet začeli misliti na letalski
terorizem in zatirjati, da bi bilo bombardiranje
končno najboljšo sredstvo za uklonitev naspro-
tnika in za toliko zaželeno zmago. Tudi na so-
vjetske zahteve za drugo bojišče odgovarjajo, da
trenutno že obstoja drugo značilno bojišče, ki bo
odločilo o vojni. Lahko torej pričakujemo, da
bodo Angleži in Amerikanci nadaljevali z bom-
bardiranjem, z nočnimi in dnevnimi napadi,
protiletalska obramba pa bo delovala z isto ali
pa še z večjo močjo kakor doslej. Nekega dne,
ki ni več daleč, pa bo začel delovati mehanizem
represalij in takrat bodo poplačani številni računi.

Medtem pa so v Berlinu po dolgotrajnem
molku prvič začeli govoriti, da bi se v kratkem
utegnilo kaj zgoditi na vzhodnem bojišču. V nem-
ški prestolnici odkrito govore, da je vojaški po-
ložaj na vzhodu dozoril in da bo prišlo do po-
memnejših vojaških dogodkov. To mnenje te-
melji na dejstvu, da so sovjetske armade kon-
čale preureditev, začelo zgodaj spomladi. Po raz-
nih poročilih je Stalinov glavni stan nagromadil
velike količine čet in oklepnih sredstev pred
nemške postojanke pri Orlu in na kubanskem
bojišču, in sicer na obeh pri Temrjuku, pri
Krimskaj ali pri Novorosijsku. Drugo znano
grmadenje vojaštva se opaža na bojišču ob Miusu.
Na omenjenih treh glavnih točkah zadnje dni ni
bilo opaziti večjega prometa, kar kaže, da so
sovražnikove priprave končane.

Kar se tiče Nemcev, v Berlinu nimajo na-
vade objavljati raznih podrobnosti. Vsekakor pa
ni nobena skrivnost, da so v odmoru po zimski
ofenzivi prišle na vzhodno bojišče številne nove
nemške divizije skupno z novim orožjem, ki so
ga izdelale nemške orožarne. Kakor poroča agen-
cija »Dienst aus Deutschland« imajo novi nemški
oddelki obilico novega napadalnega orožja. Po

mnenju iste agencije je v kratkem pričakovati
velike bitke na vzhodu, vendar pa verjetno ne
bodo imele značilna gigantskih ofenziv, kot smo
jih vajeni iz prvih dveh letnih ofenziv v Ru-
siji. Vsakdo se sprašuje, kdo bo začel. Ali bodo
napadli prvi boljševiki ali nemške armade? Na
to ne moremo odgovoriti, kajti v Berlinu se o
bodočih bojih ne morejo izražati. Gotovo pa je, da
je ura x začela biti. Topovi bodo zopet grmeli
na najstrašnejšem bojišču te vojne.

Stockholm, 26. jun. »Exchange Telegraph«
poroča v neki brzogovorni iz Moskve: Čeprav po-
ročajo iz vzhodnega bojišča le o krajevnih bojih,
je vendar moskovski radio v neki uri za rdečo
vojsko naznanil, da se nahajajo pred odločilnimi
dogodki. Po najnovejših poročilih se na obeh
straneh nadaljuje priprave, zlasti na bojišču
med Smolensk in Harkovom, kjer brez pre-
stanka prihaja vojaštvo v prve bojne črte. List
nadaljuje: Težko je dobiti podrobna poročila o
ruskih pripravah. Vsekakor se je izvedelo, da
sovjetsko poveljstvo na vseh odsekih zbira velike
količine topništva. Tudi sovjetsko letalstvo je
zbrano na raznih točkah. Po naukih iz zadnjih
izkušenj so Sovjeti tudi znatno povečali število
hitrih oddelkov. Konjenica je bila nadomeščena
z drugimi vrstami motoriziranega evropskega
orožja, ki stopa v Sovjetski Rusiji na prvo me-
sto. Motorizirane enice po novi taktiki tesno
sodelujejo z oklepnimi avtomobili. Po drugi strani
pa konjenico neprestano vadijo po nepreho-
dih gozdovih srednjega odseka na vzhodnem bo-
jišču.

Pritožbe nad sovjetskimi delavci

Stockholm, 26. junija. AS: Boljševiški list
»Trud« piše, da mnogi delavci navzile vojnuju
času pozabljajo na disciplino ter opušajo celo
delo, ki se ga na vse načine izogibajo. Zadnje
čase — piše list — so se pripetili pogosti pri-
meri, da delavci in uradniki niso prišli v to-
varne pod pretevo, da delajo v vojnih vrtovih.
Sovjet delavskih sindikatov — nadaljuje list —
je zato, da bi se preprečili podobni obžalovan-
ja vredni dogodki, objavil odlok, da morajo delati
delavci v vojnih vrtovih le v prostem času. Ob-
delovanje zasebnih ali kolektivnih vojnih vrtov
— pripominja list — je dobro delo, jasno pa je,
da to delo ne sme škodovati vojni izdelavi. Tudi
nabiranje šote ne napreduje po izdanih navodi-
lih, zato piše »Pravda« da se preteklo zimo po-
nekod cela mesta ostala brez kuriva zaradi za-
mudne in nezadostne organizacije pri nabiranju
šote in kuriva.

O neredih v Detroitu

Buenos Aires, 26. jun. AS: Severnoameriška
cenzura je strogo prepovedala poročati v inozem-
stvu o krvavih neredih v Detroitu. Ta poročila
pa so zaradi pomote vendarle prišla v tujino.
Po nerednosti operaterja v radijski družbi »Co-
lumbia Broadcasting«, ki je po prenosu poročil
za London pozabil obrniti stikalo, je angleška
prestolnica vendar zvedela za nered, čeprav jo
bilo to poročilo namenjeno le ameriškim poslu-
šalcem.

Sprememba železniškega voznega reda

S 1. julijem t. l. se razveljavi na vseh dolenjskih progah dosednji vozni red in uveljavi novi. Vozni red vlakov s potniškim prometom je na dolenjskih progah od 1. julija dalje sledeči:

Od Ljubljane do Metlike in obratno vozijo:		
Vlak 9215 odhod iz Ljubljane	ob 7.50,	
prihod v Metliko	ob 11.42,	
Vlak 9217 odhod iz Ljubljane	ob 14.00,	
prihod v Metliko	ob 17.58,	
Vlak 9214 odhod iz Metlike	ob 6.05,	
prihod v Ljubljano	ob 9.54,	
Vlak 9220 odhod iz Metlike	ob 15.00,	
prihod v Ljubljano	ob 19.25,	
Vlaka 9215 in 9220 imata zvezo za oziroma iz Karlova.		
Od Ljubljane do Novega mesta in obratno vozijo:		
Vlak 9219 odhod iz Ljubljane	ob 18.00,	
prihod v Novo mesto	ob 20.30,	
Vlak 9212 odhod iz Nov. mesta	ob 5.05,	
prihod v Ljubljano	ob 7.20,	
Vlak 9232 odhod iz Nov. mesta	ob 13.37,	
prihod v Ljubljano	ob 15.53,	
Vlak 9232 je mešani vlak.		
Od Ljubljane do Kočevja in obratno vozijo:		
Vlak 9311 odhod iz Ljubljane	ob 6.12,	
prihod v Kočevje	ob 8.50,	
Vlak 9315 odhod iz Ljubljane	ob 12.31,	
prihod v Kočevje	ob 15.12,	
Vlak 9319 odhod iz Ljubljane	ob 18.20,	
prihod v Kočevje	ob 20.53,	

Vlak 9312 odhod iz Kočevja	ob 6.00,	
prihod v Ljubljano	ob 8.28,	
Vlak 9316 odhod iz Kočevja	ob 12.47,	
prihod v Ljubljano	ob 15.12,	
Vlak 9318 odhod iz Kočevja	ob 16.32,	
prihod v Ljubljano	ob 19.01,	
Od Trebnjega do Št. Janja in obratno vozijo:		
Vlak 9432 odhod iz Trebnjega	ob 7.00,	
prihod v Št. Janj	ob 7.55,	
Vlak 9434 odhod iz Trebnjega	ob 14.20,	
prihod v Št. Janj	ob 15.15,	
Vlak 9433 odhod iz Št. Janja	ob 8.30,	
prihod v Trebnje	ob 9.35,	
Vlak 9435 odhod iz Št. Janja	ob 16.15,	
prihod v Trebnje	ob 17.10,	
Od Novega mesta do Straža Toplice in obratno vozijo:		
Vlak 9513 odhod iz Nov. mesta	ob 6.20,	
prihod v Straža Topl.	ob 6.38,	
Vlak 9533 odhod iz Nov. mesta	ob 14.10,	
prihod v Straža Topl.	ob 14.28,	
Vlak 9532 odhod iz Straža Topl.	ob 7.00,	
prihod v Novo mesto	ob 7.18,	
Vlak 9534 odhod iz Straža Topl.	ob 15.37,	
prihod v Novo mesto	ob 15.53,	

Na progi Postumia G. — Ljubljana preneha vožnja z 2. julijem t. l. prvi vlak 704 in vozi namesto njega drugi vlak 704 b, ki odhaja iz Postumia G. ob 11.53 in prihaja v Ljubljano ob 13.10.

GOSPODARSTVO

Predvojni dolgovi Italija-Srbija. Srbska Narodna banka sporoča, da je prišlo, kot smo že poročali, do sporazuma med nemškimi in italijanskimi pristojnimi oblastmi glede ureditve vprašanj, izvirajočih iz predvojne prometa med Srbijo in Italijo. Sporazum se nanaša tudi na ozemlja, ki so bila anektirana, torej tudi na Ljubljansko pokrajino. Srbski dolžniki morajo poravnati svoje dolgove nasproti upnikom v Italiji in zasedenih pokrajinah. Ravno tako bodo srbski upniki dobili svoje terjatve iz Italije in priključenih ozemelj. Srbski dolžniki lahko plačajo svoje dolgove samo na osnovi posebnega dovoljenja Srbske narodne banke, kateri morajo sporočiti podatke o vsoti, ki jo plačajo, komu se izplača, kdaj in kako je nastal dolg, katere listine dokazujejo obstoj dolga in da je bil dolg prijavljen Srbski narodni banki poleg drugih važnih podatkov. Srbski upniki bodo pozvali svoje dolžnike, naj jim plačajo svoje terjatve.

Proizvodnja električnega toka. Italijanska proizvodnja električnega toka je od leta 1937 do 1942 narasla od 15,2 na 20,1 milijarde kv. ur. Istočasno se je izredno razvilo tudi preraščanje električnega toka. Omrežje za prenos električne sile z voltazo po 120 kv. ima dolžino 9250 km. Nova ureditev trgovanja s tipiziranim tekstilnim blagom. Izšla je ministrska naredba, ki določa, da stopi te dni v veljavo dekret z dne 12. aprila 1943, ki je določil nov način razdeljevanja tipiziranih tekstilnih proizvodov, in sicer posebnih pooblaščenih veletrgovinah in trgovinah, zaradi česar se bo število tozadevnih trgovinskih obratov zmanjšalo.

Bankovci po 5 mark v Nemčiji. Da zadosti potrebam plačilnega prometa, bo nemška banka izdajala tudi bankovce po 5 mark. Ti bankovci bodo nadomestili bankovce za 5 rentnih mark, ki so še v obtoku.

Duhovna obnova za može in fante

Tudi vemo, da po svetovni vihrini ne bo pravega miru: boj med dobrim in zlom bo ostal do konca sveta. Vprašanje je le: ali bo močnejši Kristus ali satan!

Katoličani smo po sveti birmi vojaki Kristusu. Pravi vojak se ne bori le zase, marveč tudi za domovino, narod, družino. Mi se doslej še zase nismo dovolj potrudili, še manj za druge. Zadnji čas je, da se zdramimo in postanemo aktivni katoličani. Ako prerodimo sebe, bomo začetili gorečnost apostolov in bomo mogli osvajati tudi druge.

To delo je naša moška dolžnost — do našega visokega Kralja — do naših dragih otrok — do našega naroda.

Slovenski može in fante se bomo na ta novi red pripravljali in navduševali na stalnih mesečnih rekolekcijskih, ki jih sam svet oče za naš čas nujno in ponovno priporoča.

Iskreno Vas vabimo, da se udeležite prihodnje rekolekcijske za može in fante v sredo, dne 30. junija v uršulinski cerkvi.

Sporočila: sredo, dne 30. junija 1943: ob pol 19: sveti rožni venec; ob tri četrti na 19: govor; ob četrti na 20: litanije in blagoslov.

Cetrtek, dne 1. julija 1943: ob 6: sveti rožni venec; ob pol 7: sv. maša z govorom (sv. obhajilo po maši).

Vabljeni so može in fante vseh stanov in poklicev!

† Malči Srebotnjak roj. Turk

V Hrvači pri Ribnici je doživel soproga lesnega industrijca iz Št. Petra v Savinjski dolini, Malči Srebotnjakova roj. Turkova, Tiho in možato, kakršna je bila po vsem trpljenju, je prenašala svojo telesno in duševno bol. V najboljših letih polna dobre volje do dela in življenja, polna upanja je morala umreti.

Pokojna gospa Malči Srebotnjakova ni bila znana le po vsej Savinjski dolini in po Štajerskem, njena dobrotljiva in vedno dobre duše dečka roka je segala po prijateljskih zvezah tudi po vsej pokrajini. — Z marljivostjo in vztrajnostjo ter s trudom sta si z možem ustvarila lep dom, da ga pripravita svojima otrokoma. Dobra gospa zapuščala žalostnega moža Ivana, sina Vaneta abiturienta, in hčerko Boženo por. inž. Degen, ki živi sedaj v Beogradu. Svojem izrekanju ob bridki izgubi naše iskreno sožalje!

Kopalec že utonil v Ljubljani

Na praznik Sv. Rešnjega Telesa se je žel kopat s prijatelji 21letni čevljarški pomočnik Sinkovec Anton, ki je zadnji dve leti služboval v Ljubljani. Šel se je kopat v Gruberjev prekop pod takojmenovano špičo. Večkrat je že preplaval prekop semintja, ko so ga kar na lepem slišali klicati na pomoč. Lovil se je ob bregu in tudi srečno prijel za vejo, ki je štrlela proti vodi. Nihče ni mislil, da mu grozi še kaj hudega, ko se je veja odtrgala, nesrečni Anton pa se je pogreznil v vodo. Razmeroma hitro deroga voda ga je morala odnesti, ne da bi ga kdo še videl, vključ temu, da so ga prijatelji iskali in mu skušali pomagati. Najbrže je bil vzrok hud krč, da je tako nenadno izginil pod vodo, ki mu je tudi vzela življenje. Niti na praznik niti kasneje ga niso našli, pač pa so v soboto dopoldne našli utopljenca ob izlivu Gruberjevega prekopa v Ljubljano. Prepoznali so ga. Bil je Sinkovec Anton, prva letošnja žrtev kopanja. Naj bo njegova nesrečna smrt ponovno opozorilo vsem, da naj se v Gruberjevem prekopu kopljejo res le dobri plavalci.

Rajni Tone Sinkovec je bil doma v Gornji Brezovici pri Št. Jerneju, kjer žive njegovi starši, trije bratje in dve sestri. Med svojimi poklicnimi tovariši v Ljubljani je bil priljubljen zaradi svojega mirnega in vedrega značaja, kot delavec pa je bil znan kot sposoben in priden fant. Njegova značajnost bi bila lahko vzgled drugim mladencem, ki prihajajo z dežele v mesto. V nedeljo bo ležal na Zalav v Ljubljani, nato ga bodo v ponedeljek prepeljali v Št. Jernej, kjer bo v torek pogreb. Naj počiva v miru! Vsem njegovim dragim naše iskreno sožalje!

Preizkus alarmnih siren

Ker se 21. in 22. t. m. niso alarmne sirene oglasile kot je bilo objavljeno, se bo preizkus ponovil. Oddajal se bo zvon za alarm dne 28. t. m. ob 10. Znak za prenehanje nevarnosti pa se bo preizkusil dne 30. t. m. ob isti uri. Opozorjamo prebivalstvo na to preizkušnjo, da se ne bi razburjalo po nepotrebnem.

Vremenska napoved. 27. junija (nedelja): izboljšanje, večinoma sončno, a še malo krajevnih padavin.

28. junija, ponedeljek: spremenljivo, večsah dež.

Seznam nagradjenih umetnikov

Ocenjevalni odbor je podelil udeležencem umetniške razstave »športnih motivov osem denarnih nagrad.

Kakor znano, je te dni v Jakopičevem paviljonu razstava umetniških del, ki upodabljajo motive športnega udejstvovanja. S to razstavo, ki bo odprta samo še danes, je združena tudi razstava turističnega lepaka. Ocenjevalni odbor, v katerem so bili gg. G. A. Kos, B. Kalin in inž. S. Bloudek, je priznal nagrade naslednjim razstavljalcem:

I. oddelek — slikarstvo:

I. nagrada 1000 lir: Edu Deržaju (št. 18 — Gorsko smučanje).

Janezu Trpinu (št. 28 — Smuški raj).

II. nagrada 500 lir: Mateju Sternenu (št. 16 — Tekachi).

Mitji Sviglju (št. 23 — Nogomet).

Rudolfu Gorjupju (št. 26 — Pred ciljem).

Josipu Beraneku (št. 30 — Skupina).

Cirilju Novaku (št. 34 — Na cilju).

II. oddelek — kiparstvo:

I. nagrada 1000 lir: Fr. Gorsetu (št. 1 — Plavalca na startu).

Kaznovani kršitelji stanovanjskih predpisov

Zaradi prekrškov stanovanjskih in najemniških predpisov so bili kaznovani z odredbo mestnega županstva naslednji: Besenčič Ivan, Debeljak Vlada, Eržen Ana, Filipovič Pavel, Hribar Jovan, Jager Francišek, Kokalj B., Končan Ivana, Kunc Ivana, Kyovsky Josip, Lipnik Ivan, Mihelič Josip, Mihelič Josip, Mrak France, Nazor Vladimir, dr. Oblak Ivan, »Novobore, Omerzelj Vincenc, Pokrajinska zveza svobodnih poklicev, Pušnik Rudolf, Raubar Vincenc, dr. Vavpetič Lado.

Obsodba vojaškega sodišča

Vojaško sodišče v Ljubljani je obsodilo Petra Strabena, samskega kmeta, roj. v Tagordacu 24. febr. 1919 in tam stanujočega na dosmrtno ječo. Obtožen je bil sodelovanja v združbi, stremelji po nasilnem prevratu, in pripadnosti k oboroženi tolpi tako imenovane tretje kompanije druge bataljona »Belokranjskega odreda«, dalje je bil obtožen, da je bil v posesti orožja in streliva in da je bil soudeležen pri napadih na predstavnike oboroženih sil. Sodišče ga je spoznalo krivega prvih dveh obtožb, oprostil pa ga je zadnjih dveh. Obsodba ima vse običajne pravne posledice.

Izredna razdelitev krompirja

Pokrajinski prehranjevalni zavod obvešča potrošnike v Ljubljani, da si lahko nabavijo jedilni krompir od 26. do 30. junija pri naslednjih trgovcih: 1. Kmetijska družba, 2. Jelačin, 3. I. delavsko kons. društvo, 4. Konsumno društvo Vič, 5. Nickelsbacher, 6. Smrkolj, 7. Železničarska nabavljalna zadruga.

Razdeljevanje krmil

Pokrajinski prehranjevalni zavod v Ljubljani obvešča rejce prašičev na področju občine Ljubljana, da bo 28. junija izredna delitev krmil za prašiče rejcem z začetno črko A—H. Rejci, ki želijo dobiti krmila, bodo prejeli nakaznice na zgoraj določeni dan pri Prevodu, oddelek za krmila, Gosposka 12, dvorišče, levo.

Andrej Anton:

10

Kako postanem javen delavec

Seveda bo javen delavec mogel storiti tem več dobrega, čimbolj bo vsestransko usposobljen za svoj poklic, zlasti če bo s trdnostjo ustaljenim in izkušnim značajem mogel stopiti pred ljudi, tako, da mu ne bo treba neprestano misliti na sebe in na svoje osebne zadeve. Iako mirno ustaljenost je mogoče doseči šele z zreliimi leti, ko mu mnogih preizkušnjah in trpljenju človek ne zida več na samega sebe in tudi ne na druge ljudi, ampak na Boga in na njegovo pravičnost ter dobroto. Kdor je v tem smislu dosegel notranje izčiščenje, potem se je tudi otrese sebičnih nagibov pri javnem delu. Tudi ne bo polagal prevelike važnosti na spremenljivo mnenje ljudi, ampak bo delal dobro kjer bo le mogel zaradi dobrega samega in ker ve, da na ta način najboljše služi svojemu ljudstvu, pa tudi večni Dobroti in Resnici. Potem tudi o sebi ne bo mislil velikih reči, ampak se bo smatral za nevredno orodje v rokah dobrotnega Boga, ki se velikokrat slabotnih in nevrednih poslužuje, da po njih dosega svoje namene. Tudi bo sebe trdo sodil, drugim pa rajši odpustil in jim prizanašal.

Kdor hodi po tej poti, ga javno delo ne bo razočaralo. Tudi se ne bo bal ljudi in se ne bo pulil za njih naklonjenost, ampak bo vedno in vselej storil svojo dolžnost, kakor mu jo narekuje poštna vest in trdno prepričanje, da slehernemu, ki odkritosrečno in iskreno dobro hoče in po svojih močeh tudi dela, Bog gotovo pomaga.

TRETJE POGLAVJE

Osební pogoji za javno delo

Začetki javne delavnosti

V začetku svoje javne delavnosti ne smeš biti nestrpen. Ni zato prej dan, če kdo zgodaj vstane. Ne delaj si poto s komolci, s spletkami; če si luč, ne boš ostal pod mernikom. Mnogi pa hočejo trgati sadove, še preden so dozoreli. Tudi ne hlastaj po vsaki službi, kjer koli se kaj najde. Ni vse za vsakogar! Mnogokrat je bolje počakati, čeprav ni vedno lahko iz gospodarskih razlogov. Zgodi se tudi, da nekemu iz zlobe ponudijo zaposlitev, kateri očitno ni dorašel, da si kakor pravimo, »polomi noge in zlomi vrata«.

Kadar se odpoveš iz katerega koli vzroka ponudeni službi, vedno se spoštljivo zahvali onemu, ki ti jo je hotel nakloniti. Ni važno kaj navedeš za pretezo: družinske zadeve, zdravje, zaposlenost drugod ali kar koli. Ako je dotični razumen, bo uvidel, zakaj odklanjamo ponujeno mesto. V vsakem primeru pa bo naša vpludna gesta našla dober odmev in nam bo lahko koristna ob kaki drugi ugodnejši priložnosti.

Skrb za zdravje

Prvi pogoj za uspešno javno delo je energija. Zato naj javen delavec skrbi za zdravo in krepko telo. Javni posli zahtevajo mnogo skrbi. Treba je hoditi s kraja v kraj, sprejemati in poslušati ljudi, čitati pisma in nanje odgovarjati, nastopati v javnosti, treba se je brigati za državne posle.

Vse to more uspešno upravljati le kdor je zdrave narave in dobrih živcev, da lahko v vseh okoliščinah nanje računa; da se ne bo zrušil v težkih trenutkih, ko bo najbolj potreboval moči in ko ne pojde vse po sreči.

Umrla nam je naša ljubljena žena, mamica, sestra in tašča, gospa

Malči Srebotnjak roj. Turk

soproga lesnega industrijca

Pogreb bo v nedeljo, dne 27. junija 1943, ob 17. uri načasno počivališče v Hrvači pri Ribnici na Dol.

Ribnica na Dol., Požarevac, Št. Rupert, Maribor, Ljubljana, Št. Peter v Sav. dolini, dne 25. junija 1943.

Ivan, soprog; Božena por. inž. Degen, hči; Vane, sin, inž. Degen, zet; Jurij Turk, oče; Cilka, sestra — in ostalo sorodstvo.

ZADNJA CARICA

Praznovrni ljudje so spravili carjevičev rojstvo v zvezo z velikim porazom ruske vojske. Posadka v Port Arturu je nekaj dni prej skušala zaman pretrgati blokado in oklopnica »Carjevič« je komaj ušla pogubi s tem, da se je skoraj uničena vrgla na kitajsko obalo kakor uboga ranjena žival...

To žalostno naključje je bilo predmet zaupnih razgovorov, medtem ko so zvonovi vseh ruskih cerkev oznanjali ljudem veselo novo, da se je rodil carjevič, katerega je presrečna mati gledala z oboževanjem in se z vsem srečom zahvaljevala svetemu Serafinu, ker je uslišal njene prošnje...

VI.

Velika kriza

(1904—1906)

1. Rusko-japonska vojna

V vsej tej prvi polovici vladanja, ki smo je zdaj opisali, carica ni posegla v notranjo politiko dežele, še manj v zunanjo. Glede zunanje politike je seveda bila istega mnenja kot car, saj se je le z njim pogovarjala o njej.

Car pa se je komaj zdaj začel oproščati vplivov, pod katerimi je bil ves čas vladanja. Leta 1900, torej deset let potem, ko je stopil na prestol, mu je nekdo ušla izjava, da je šele zdaj dobil oblast v roke. Po smrti kneza Labanova ni našel za zunanjo poslo

nikogar, ki bi ga mogel voditi, zato se je polagoma vrnil k zgledu Aleksandra III., ki je večkrat izjavil, da je on sam svoj zunanji minister. Toda Aleksander III. je bil zelo praktičen človek in je imel železno voljo, medtem ko sta ti dve lastnosti manjkali njegovemu sinu. Prav zato so se v zunanji politiki čutili različni vplivi, ki so si mnogokrat celo nasprotovali. Finančni minister Witte se je vmešaval v zunanjo politiko, in njegova zamisel je bila gradnja železnice v Mandžuriji. Privikrat se je Rusija, namesto da bi se razširjala počasi kakor kaplja olja, vrgla v velikopotezno podjetje onstran meja svojega velikankega ozemlja. Zasedba Port-Arturja je tvorila temelje kolonialne ekspanzije, ki je nasprotovala dosedanjim smerem ruske politike. Medtem ko je pri drugih evropskih državah težnja po kolonijah izvirala iz preobilice energije in sredstev, je Rusija krenila na to pot v trenutku notranje napetosti, ko gospodarska in socialna vprašanja, ki so grozila notranjemu ravnovesju, še niso bila rešena. Prva posledica tega posega proti Daljnemu vzhodu je bila, da se je premaknilo težišče carstva in da je njegovo notranje ravnovesje postalo še bolj negotovo.

Za carja je ta premaknitve težišča imela nek poseben čar. Ko smo govorili o njegovi mladosti, smo že poudarili, da je bil on prvi ruski car, ki se je popolnoma zavedal pomena azijskega dela države. Temu čustvu se je pridružil še odpor do evropske politike, ki je v XIX. stoletju imela za Rusijo samo prazno laskanje in neštevilna razočaranja. V mnogih krogih se je že uveljavila misel, da Rusija nima več kaj iskati na zahodu, kjer je vedno zadela na nepremagljive ovire.

Zunanja politika Aleksandra III. je bila usmerjena v to, da ohrani v Evropi status quo, ki naj bi ji dal proste roke proti vzhodu. Brez dvoma se še niso razbilita sanje o Carigradu in o tem, da bi pravoslavni križ zablestel na kupoli svete Zofije, a neprestano se je ponavljalo, da sad še ni zrel. Treba je bilo počakati na ugoden trenutek. Medtem pa naj bi Rusija ohranila svojo pozornost na vzhodu in utrdila tamkaj svoje postojanke.

Zgradba sibirske železnice je bila začetek ogromnega napora

za uveljavljanje še neobdelanega ozemlja v Sibiriji. Videli smo že, kako je načrt notranje kolonizacije novo dobo za obljudenje in čim popolnejšo asimilacijo azijskega dela države. Nikolaj II. je smatral to kolonizacijo kot svojo glavno nalogo. Eden izmed glavnih vzrokov, da je dal pobudo za prvi mednarodni mirovni kongres, je bil, da si je hotel zagotoviti mir v evropskih mejah in bi se tako mogel popolnoma posvetiti azijskim vprašanjem, ki so se mu zdela mnogo bolj važna. Zanj ta vprašanja niso skrivala nikakih vojnih namenov. Rusija, ki je popolnoma mirno dospela do obale Tihega oceana, naj bi zdaj prijateljsko uredila svoje meje ob Kitajski. Obenem pa naj bi si prav tako po mirni poti zagotovila za Sibirijo izhodišča, ki so bila potrebna za njen razvoj. Vprašanje mandžurske železnice je bilo tudi v okviru tega mirnega razmaha. Prav tako se je zdelo, da spada v isti okvir zasedba polotoka Kvang-tunga in Port-Arturja. Takrat paš še nihče ni mogel predvidevati posledice te zasedbe. Kakor je car odobril uspehe finančnega ministra Witteja v pogajanjih s Kitajsko, tako je zdaj z zadovoljstvom gledal na zasebne pobude, ki so se razvijale v smeri mirnega prodora v Korejo. Prepozno se je zavedel, da postavljajo te pobude v nevarnost ugled države same. Koristi teh pobud nikakor niso bile tako velike, da bi smela država zaradi njih toliko tvegati. Vsemu temu je bilo vzrok dejstvo, da car ni imel nobenega zanesljivega in sposobnega svetovalca. Ker ni bilo nobenega zunanjeje ministra, ki bi znal uveljaviti svojo voljo in bi vodil zunanjo politiko po določeni in jasni poti, je car bil pod vplivom neodgovornih ljudi, kakor na primer svojega svakega velikega kneza Aleksandra Mihajloviča, ki je zaradi svoje slavoželosti zavedel Rusijo v razne tvegane poskuse z edinim namenom, da bi se pri tem uveljavil. Za obema tekmečema, ministrom Wittejem in velikim knezom Aleksandrom Mihajlovičem, ki sta se silno sovražila in skušala drug drugemu škodovati, so se dvigale druge postave slavoželupnih ljudi ali preproštih pustolovcev, ki so se skušali okoristiti na račun delavstva. Tako je nastala zmeda, ki je dovedla do vojne z Japonsko, ne da bi car to želel ali predvideval.

Sport

Mars : Tobačna

Danes X. kolo nogometnega prvenstva.

Ce začnemo pri glavnem dogodku današnje športne nedelje, se moramo pomuditi najprej pri tekmi I. razreda med Marsom in Tobačno. Obe moštvi sta doslej v drugi polovici razpredelnice in se bosta dejansko potegovali za obstanek v tovarišiji najboljših. Mars ima dve točki, enajstotica tobačne tovarne pa nobene. Imela je smolo, da so ji že dobljeno tekmo razveljavili pri zeleni mizi in tako imajo Tobačkarji danes morda poslednjo možnost, da si priborijo kakšno točko. Izgledi za to pa niso najboljši. Pri prvem srečanju med Marsom in Tobačno so slednji podlegli s 4:2, od tistega časa pa so vrh tega še precej popustili.

Pri prvih srečanjih so se Tobačkarji, ki so tehnično nekoliko šibkejši, zanašali na svojo borbenost, toda kmalu se je pokazalo, da nekateri s težavo ločijo vse tiste sitnosti med dovoljenim in nedovoljenim v tej zanimivi, vendar zamotani igri. Tako se je zgodilo marsikaj nedovoljenega in posledica je bila, da so jih gospodje za zeleno mizo zašili ter jih prikrajšali za dvoje prav uporabnih igralcev. To je bila vsekakor trda šola, smo pa prepričani, da bo zalegla.

Trenutno tudi ne moremo reči ali je pri Marsu vse v redu in s kakšnimi aduti bo igral danes na zelenem polju. V srečanju z Ljubljano nam ni ugajal, ker je prežgadol prešel v stanje malodušnosti in je podlegel občutku manjvrednosti. Tudi ta šola je bila zelo draga in je kriva hudo neugodne razlike golov 7:16. Danes, ko bodo igrali Marsovcji s približno enakovrednim nasprotnikom, bodo pač napravili najboljši vtis, če bodo igrali lepo disciplinirano in če bodo gradili na svoji tehnični premoči. Po ponavljajočih se bridkih izkušnjah, pri katerih je bila enajstotica Tobačne bolj prizadeta kot Marsova upamo, da bomo tokrat videli nogometno tekmo, pri kateri bo imel sodnik lažjo nalogo in pri kateri ne bo mučnih prizorov za tekmovalce in gledalce. Igrali bodo ob 18 na poljani Ljubljane.

Podroben spored današnje prvenstvene ne-

delje je naslednji: Igrišče Mladike: ob 9.30 Mladika: Tobačna (mladina) in ob 10.30 Mladika: Viš (rezerve). Igrišče Korotana: ob 10 Korotana: Zabjak (II. razred) in ob 15 Korotana: Zabjak (rezerve). Igrišče Hermes: ob 9.30 Hermes: Zabjak (mladina), ob 10.30 Hermes: Ljubljana (rezerve). Igrišče Ljubljane: ob 16.30 Ljubljana: Mars (mladina) in ob 18 Mars: Tobačna (I. razred).

SK Zabjak. V nedeljo, 27. t. m. igra I. moštvo prvenstveno tekmo ob 10 na igrišču Korotana s Korotanom. Zato naj bo moštvo v nedeljo ob 9.30 v garderobi na igrišču Korotana.

Rezervno moštvo igra prvenstveno tekmo popoldne ob 15 na igrišču Korotana s rezervno SK Korotana. Pozivajo se igralci, da so ob 14.30 v garderobi. Postavi za obe moštvi sta na običajnem mestu.

Mladina igra namesto v nedeljo v torek, na praznik, prvenstveno tekmo ob 11 na igrišču Hermes z mladino Hermes.

Križanka št. 93

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20			21			22						23			24			
25				26					27								28	
29			30	31		32					33			34			35	
36		37		38	39		40	41	42	43	44		45		46	47		
48	49		50		51	52					53	54		55				56
57			58				59		60					61	62			
63			64			65				66				67				

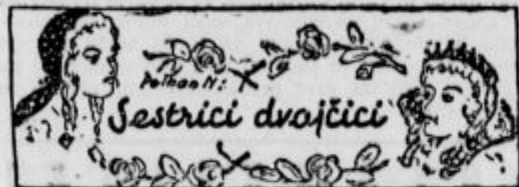
Vodoravno: 1. slovenski pisatelj, 20. drugi del Jahnovih Bobrov, 21. kemični izraz, 22. pristanišče v Afriki, 23. svetopisemska oseba, 24. hrib, 25. ostrivec (tujka), 26. reka v Franciji, 27. cerkveno preklestvo, 28. hrvaški oblastnik, 29. prvina, 32. ujeta, 33. zver, 34. matematični izraz, 36. del rastline, 38. rokodelce, 43. slovenski slikar, 46. svetopisemska oseba, 48. daljši sprehod, 51. vseučiliščen, 54. verska organizacija, 55. žensko ime, 57. vodna naprava, 58. padavina, 59. izraz pri kartanju, 60. slovenski nabožni pisatelj, 61. smrt, 63. kraj v zgornji Italiji, 64. del glave, 65. kraj na Notranjskem, 66. nasprotje svetlobe, 67. močvirna ptica.

Navpično: 1. država, 2. del obleke, 3. izraz pri kartanju, 4. živalna potrebnost, 5. kraj na Notranjskem, 6. slovenski potopisec, 7. nekdanja grška pokrajina, 8. žensko ime, 9. eksotično drevo, 10. slovenski prevajalec Svetega pisma, 11. divja žival, 12. bajeslovni grški letalec, 13. malik, 14. žensko ime, 15. sklep, 16. alkoholna pijača, 17. puščava v Aziji, 18. vrsta papirja, 19. ranocelnik, 30. kos suhe zemlje, 31. oseba iz

Finžgarjevega romana, 33. nesramnež (tujka), 37. žensko ime, 39. lovila priprava, 40. težnja, 41. trdnjava v Arabiji, 42. posrednik v fiziki, 43. poljedelec, 44. reka v Franciji, 45. ribje jajčece, 47. jazonova ladja, 49. rastlina, 50. oseba iz Gotovčeve opere, 52. lesena posoda, 53. naslov Prešernove pesmi, 56. žensko ime, 61. pripis, 62. slovanska pijača.

Rešitev križanke št. 92

Vodoravno: 1., 46. in 61. Ljubezen kraljične Sofije; Stojan Zagorčinov; Zivan Žun, 20. Varo,

Marjetica je. Spi. Dobrotni spanec je izbrisa vse hudobne in trde črte z njenega ličeca. Kako je lepa! Kako more tako ljubko dete biti tako hudobno! In obleke ima vso raztrgano ubožica — si je mislil vitez.

Vitez Murko je zavil spečo deklico v svoj plašč in odjezdil z njo proti gradu.

Ze drugo noč niso ugasnile bakle v bellem gradu na sivi skali. Princezke še niso našli. A glej, proti gradu se bliža jezdec. Jezdec na beleu. Morda prinaša on kako novico o izgubljeni Marjetici.

DIVERSIVI, SCIAMPO **ČISTILNA SREDSTVA.**
CANOEGGIANTI, cerka-
slovunque rappresentan-
ti introdotti drogherie,
alimentari.
Scrivere: PIAZZA
Cassetta 6 B - Unione Pubblicità Italiana, Genova

IZDELOVALNICA HARMONIK

Vam nudi veliko izbiri
piano in diatoničnih harmonik

Naročajte in širite
»Slovenec« !

Umrli nam je naš ljubljani soprog, dober oče, stari oče, stric in tast, gospod

ANTON LIPOVŽ

drž. uslužbenec v pokoju

Pogreb dragega pokojnika bo v ponedeljek, dne 28. junija 1943, ob pol treh popoldne v Zal, kapele sv. Jakoba, k Sv. Križu.

Ljubljana, 26. junija 1943. Zaluzoči rodbini: Lipovž-Korbar.

Umrli je v 69. letu starosti naš oče, gospod

Ivan Benčina

mesar

Pogreb bo v nedeljo, 27. junija, ob 5. uri popoldne v Dev. Marija v Polju.

Dev. Marija Polje, dne 26. junija 1943.

Zaluzoči: Benčina, Dornik, Sešek in ostali sorodniki.

Dotrnel je v 88. letu starosti, previden s sv. zakramenti, naš ljubljani soprog, dober oče, stari oče, brat in tast, gospod

KIFERLE IVAN

šolski upravitelj v pokoju

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v nedeljo, 27. junija, ob 4 pop. iz kapelice svetega Jožefa na Zalah, na pokopališču k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 25. junija 1943.

Zaluzoče rodbine: KIFERLE, LEVSTEK, BENKOVIČ, DEISINGER, BAČINSKY, SZABO

Domačija v cvetju

Tomaž Poklukar

Ko so začeli pri Andraževih z žetvijo, Matevž ni bilo več med moškimi, da bi klepal kose in vezal snope. Odpoval je v mesto, kjer je naročil dva zlatata prstana, košaro plemenitega cvetja in še nešteto drobnarij, med katerimi seveda ni manjkalo trdega belega ovrtnika.

III. poglavje.

Zgodila se je velika stvar.

Preden je zvonilo k maši, ki je bila tistega poletnega jutra zelo pozna, se je zbralo na trati pred cerkvijo lepo število šentlovenčanov. Med njimi ni bilo moš s srebrnimi verižicami na telovniku in s nanizanimi tolarji, kakor ob nedeljah, pač pa veliko žensk, mladih, starejših in starih. Kdo bi jim zametil, da so za ta čas odložile predpasnike in zapustile ognjišča. Pri Andraževih se ne ženijo vsako leto in tudi tako nenavadne neveste ne prihajajo tako pogosto v srenjo.

Ko so se ustavili vozovi pred župnijsko cerkvijo, se je sto in več parov oči zazrlo v mlado nevesto. Za hip so ženske ostrmele; vzpenjale so se na prste in iztegovalle vratove, da bi spre-

letele z očmi Majdo vse od venca na glavi do šopka v rokah, od bele obleke, ki je zakrivala njeno vitko telo, pa do kostanjevih kodrov, ki so krasili njen tilnik.

Sele tedaj, ko se je sprevod svatov umaknil v cerkev, je zašumelo med ženskami.

»Moj Bog, kako je zalak!
»Si videla, kaj ima v laseh?«
»Ne, kaj takega še ne! Nikoli!«
»Nevesta s pšenično krono na glavi!«
»In Matevž jo je vodil kakor kraljico!«

Tudi Bajdetovi Nadi, ponosni stari gospodični, ki je stala za oknom in kukala skozi zavese, je zaprlo sapo. Ne, na Matevževi nevesti ni bilo ničesar, kar bi ji lahko nudilo snov za obiranje, ko so se usili za svati v cerkev. Še vedno so šepetali, ko so čakali pri kamnu z blagoslovljeno vodo na vrsto, da bi se poskopili in pokrižali. Kar naprej so pasli radovednost, saj so prišli zaradi tega, da bi videli kaj novega, o čemer bodo ves teden govorili.

Kako naj ne bi bila Majda lepa?

Ce je kdaj prav in lepo, da se ženska ozaljša, je to slovesnost, ko daje pred Bogom in pred ljudmi besedo, da bosta veljali odslej njena ljubezen in lepota samo enemu: prijatelju, ki bo odslej njen mož, njen zaščitnik, njen vodnik.

Samemu Matevžu je prišlo na misel, naj bi nosila v laseh venec pšeničnega klasja. O, tudi zanj je bil to velik dan! Prinesel je venec iz mesta, kamor je vzel s seboj šop zlate pšenice in naročil, naj prepletejo klasje z drobnimi umetnimi cvetovi.

Majda ga v prvem hipu ni bila kaj prida vesela. Ko pa si ga je nadela na glavo in se pogledala v zrcalo, se je prepričala, da se ji lepo podaja. Ustrela je fantu ter si ga pritrdila na svoje goste kostanjeve lase.

Zdaj jo gledajo šentlovenčani in so tako prevezti, da jim niti na misel ne pride, da so v hramu božjem, kjer bi se spodobilo, da bi pozabili na posvetne reči.

Tudi Matevževa mati se ne more zbrati. V klopi sedi poleg Anke in Vorinove ter se ozira po nevesti; po bodoči sinahi in novi gospodinjji. Kako se bo neki znašla, ko bodo prišli delavniki in ko si bo treba umazati roke pri delu? Ali se bo razumela z njo ali pa bo pokazala svojo naravo v drugačni luči?

Tudi Andraž se večkrat ozre po mlademu paru, ki stoji pred klečalnici.

kom. Takole zbira svoje misli: Izbral si jo je po sreči in se ni oziral niti na levo niti na desno. Kdo ve, koliko lepih deklet je bilo v mestu; Matevž, moj sin, si je izbral najlepšo. In kdo ve, koliko lepih fantov je poznala; njene oči pa so videle samo enega, mojega Matevža.

Zdaj jima bom izročil domačijo. Matevž jo bo vodil s svojo pametjo in s krepkimi rokami, ona pa bo podobna nežnemu cvetu, ki so ga presadili z mestnega vrta na našo ljubo hribovsko zemljo. Obzirno bo treba ravnati z njo in jo negovati, da ne bo usahnila. To bo Matevževa zadeva in navsezadnje tudi moja.

Bo že kako. Zdaj sta pred oltarjem, zdaj ni več poti nazaj...

Potem je prosil nebo, naj bi se dobrohotno ozrlo na zakonsko zvezo, ki bo danes sklenjena. Dopovedoval je ljubemu Bogu, kako dober je Matevž, da se je vrnil k zemlji in ju ni zapustil na stara leta sama. Njega, Miho Andraža in ženo Marijo. Ah, kako prazno bi bilo življenje, če ne bi bilo pri hiši človeka, ki bi mu lahko na zadnjo uro še enkrat priporočil svojo ženo, dom, njive in gozdove! Kako bridko bi mu bilo pri srcu, če bi vedel, da bo raslo nekoč ščavje na njegovem grobu!

Tako je mislil in je začel s hvalnicami ljubemu Bogu: Zahvaljen za da-

našnji dan, ko si podaril mojemu sinu ženo, ki jo ima rad! In tisočkrat zahvaljen za to, da si ju pripeljal na mojo domačijo!

Pomalem, pomalem bom zdaj izpregel. O, da bi zalegla mlada žena vsaj pol toliko kot je zalegla moja Marija!

Edini od Andraževih, ki v teh minutah ni razmišljal o nočem življenju na gruntu, je bil Andrej. Poglobil se je v daritev, ki je vzvišena nad tekočimi dogodki. Samo pri spominu živih, ko je prosil: Spomni se, Gospod, svojih služabnikov in služabnic Majde Vorinove, mojega brata Matevža in vseh okrog stoečih... je zagledal v duhu podobno svoje rojstne hiše. Zaprl je oči in je za hip počakal, preden je nadaljeval.

Matevž je stal v bližini oltarja vzravnan kakor mlad častnik pred svojim predstojnikom. Kdaj pa kdaj se je skušal zbrati, vselej pa ga je premetila podoba sočnega dekleta z dišečimi vrtnicami v naročju in s pšenično krono na glavi. Čutil je, da je ob strani, ves čas jo je gledal v duhu, čeprav ji ni pogledal v obraz vse od onega trenutka, ko sta stopila s kolesja.

Približal se je slovesni trenutek, ko je pristopil domači župnik k njima in jima začel govoriti o lepotah in nalogah življenjske hoje v dvoje.

Dolina molka

J. Oliver Curwood 18

Tako je Kent, ki je malo prej prekipeval od veselja, da bo ostal živ, sedaj popolnoma občutil veliko težo svojega strašnega položaja in je le prižakoval trenutka, ko se bo morala začeti strahovita borba, v kateri si bo moral priboriti svobodo, ki jo je izgubil, in življenje, ki ga je zavrgel.

VIII.

Potem, ko so se vrata Kentove sobe zaprla za resnimi in grozečimi predstavniki zakona, je Mercer ostal v prednji sobi in premišljeval, ali ni prišel čas, da začne s svojimi poizvedovanji. Končno se je odločil, da pojde na določeno mesto, kjer je upal, da bo srečal Movieja, starega Indijanca. Vrnil se je uro pozneje, trenutku, ko so se zopet odprla Kentova vrata in sta iz sobe prišla najprej oče Layonne in doktor Cardigan; za njima je izstopila stenografinja, nato pa sodnik in oba stražnika. Za njimi so se vrata zopet zaprla.

V sobi sta ostala samo še dva: Kent, ki je bil še ves pod vtisom zasliševanja in se je utrujeno upiral na blazine in nadzornik Kedsty, ki ga je Kent gledal s plamtečimi očmi.

»Želel sem nekaj trenutkov govoriti z vami na samem, brez prič, Kedsty, ker vam hočem povedati nekaj ne kot podrejen svojemu predstojniku, ampak kot človek človeku. Sedaj nisem več član konfederacije in zato vam ne dolgujem večjega spoštovanja kakor drugim ljudem. Prav vesel in zadovoljen sem, da imam možnost izjaviti vam, da ste navaden ničvredneček.«

Kedstyjevo obličje je že prej bilo rdeče, sedaj pa je zardele še bolj in njegove pesti so se počasi stiskale. Še preden je mogel kaj odgovoriti, je Kent odšel.

»Nasproti meni niste pokazali niti najmanjše vljudnosti, niti tiste osnovne vljudnosti, ki je ne bi odrekli niti zločincu najnižje vrste, če bi ga pripeljali pred vas. V t. ki so bili pred t. km tu v sobi, so bili presenečeni nad vašim vedenjem, ker so — če že niso več sedaj — vsaj nekoč bili moji prijatelji. Ne očitam vam tega zaradi vaših besed, temveč zaradi razloga, ki vam je narokoval takšne besede. Tudi če bi vse »avžoče« osebe bile pripravljene verjeti mojim besedam, ste vi ravnali tako, da bi oni bili prepričani o nasprotnem: takšno ravnanje ni niti častno niti odkrito, ampak zvižno in zahrbtno. Brž ko ste opazili, da kakšna okolnost ulegne govoriti v moj prid, ste se sklicevali na zakon. In vendar vi sami ne verujete, da sem jaz ubil Johna Barkleya. To ste mi sami rekli tisti dan, ko sem jaz podal svojo nespametno izpoved, in že sedaj, še danes ste tega mnunja. Vidite, jaz sem počakal, da sta ostala sama in o tem govorim šele sedaj, ko ni nikogar drugega tu, ker jaz še vedno nekoliko vem kaj je vljudnost; vsekakor vem o tem več kot vi. Kaj pravzaprav hočete? Kateri je tisti razlog, ki vas je tako spremenil? Morda...«

Stisnil je desno pest, trdno kakor skalo, in neprenehoma ostro zrl Kedstyja v oči.

»Morda deklet, ki ga skrivate v svoji hiši?«

Tudi v tem trenutku, ko ga je prevzemala divja želja, da z vso silo udari po človeku, ki je stal pred njim, si Kent ni mogel kaj, da ne bi občudoval mirnosti in popolne brezčutnosti nadzornikovega obraza. Še nikdar ni slišal, da bi kdo nazval Kedstyja lopova in ničvredneč; vendar je nadzornik stal — če izvajamo njegov zardeci obraz — miren kot vselej. Zdelo se je, da ga nis zmedla niti Kentova vprašanja niti njegova od-

krita obtožba, da v svoji hiši skriva Maretto Radia-
mon. Nekaj časa je Kedsty molče gledal Kenta, kakor da bi hotel prebiti njegove misli, nato pa je izpregovoril z glasom, ki je bil tako miren in hladnokrven, da ga je mladenič presenečeno pogledal.

»Kedsty, če bi se mi zameril, vam niti zaradi ničvrednečar niti zaradi kakršnega koli drugega naslova, ki ste mi ga dali. Mislim, da bi jaz na vašem mestu storil isto. Vam se zdi nerazumljivo — če upoštevamo najine prejšnje odnose — da se prav nič ne trudim delati v vašo korist; toda vedite, da bi vam na vsak način skušal pomagati, če bi verjel v vašo nedolžnost. Nasprotno; prepričan sem, da ste krivi in doslej že nisem našel niti sence dvoma v dokazu, ki ga imam proti vam in ki obstaja v vašem lastnem priznanju. Nadalje, vidite...«

Prekinil se je, pogledal skozi okno ter nato nadaljeval:

»Vidite: če bi se mi tudi posrečilo dokazati, da niste krivi umora Johna Barkleyja, bi bilo še vedno zelo verjetno, da vas bo doletela druga kazen — dvajset let je zaradi krive prisegel, zaradi krive prisegel najtežje vrste, to je, ker ste prisegli, ko ste mislili, da ste v smrtni nevarnosti. Vi ste krivi, Kent! Krivi ste, če ne tega, pa onega zločina. Jaz nimam nikakršnih posebnih namenov. Kar se pa tiče mladenke... no, prav... v moji hiši ni nikake mladenke!«

Obrnil se je k vratom in Kent se niti niti ni, da bi ga zadržal. Besede so mu prišle samo do ušes, kjer pa so zamrle; še nekaj časa po Kedstyjevem odhodu je Kent gledal skozi okno, ne da bi kaj videl. Kedsty mu je popolnoma mirno povedal nekaj besed, ki so mu uničile vsako upanje. Res je: četudi se izogne krvniku, bo še vedno ostal zločinec, morda ne manjši od morileca. Če se mu posreči dokazati, da je ubil Johna Barkleyja, se bo s tem neizogibno obtožil krive prisegel z obteževalno oko-

liščino, da je mislil, da leži na smrtni postelji. To je pomenilo, da bo moral v edmontonski ječi preedeti dvajset — v najugodnejšem primeru deset — let. Deset, dvajset let je! Deja možnost ni bilo; ali smrt na vislicah ali pa ječa!

Začutil je, da ga je mrzel pot obil po čelu. Sedaj ni več preklinjal Kedstyja, ker je razumel, da je nadzornik že ves čas predvideval to, česar on — blazen in zaslepljen, misleč, da je smrt neizogibna — ni videl. On, James Kent, ki je laž bolj sovražil kot kar koli drugega na svetu, je bil sedaj najslabši med lažnivci, človek, ki je lagal, čeprav je gledal smrti v obraz. Sicer je res, da je lagal, ker je hotel rešiti neko drugo življenje, toda to življenje je zakon že obsodil, zato je bilo sedaj že dvakrat nečastno.

Med tem časom, ko je vedno bolj jasno spoznaval svoj težavni in strašni položaj, mu je šinila v glavo nova misel, ki mu jo je navdihnilo — odprto okno. Vedno je ljubil pustolovno življenje in ko bo enkrat zunaj, tam v svojih ljubljenih gozdovih, ki so se raztezali skoraj po vsej polovici kontinenta, se bo mogel skriti pred svetom in prostovoljno umreti, če bo premagan. Ko bo popolnoma svoboden in oborožen s samokresom in puško, se mu ne bo treba ničesar bati. Pod vplivom te nenadne misli je hitro vstal s postelje, da bi preizkusil svoje sile, toda napor je bil prehud in opotekel se je, še preden se je mogel vzdržati na nogah. Torej ga je tudi ta poskus utesil skozi odprto okno, bridko razočaral! Nato ga je navdala še druga misel, kajti njegovi možgani so začeli bistreje delovati. Počasi je hodil gori in dol po sobi — čeprav so njegovi koraki še vedno bili nezanesljivi — prvi po tistem dnevu, ko ga je obstrlil mešanec. Kaj pa, če bi varal Cardigana, če bi varal Kedstyja? Ves čas, ko bi se njegove moči v resnici obnovljale, bi on blinil, kakor da je še bolan in celo kakor da se mu je bolezen poslabšala; nato bi pa v temni noči ob prvi priliki izkoristil priliko in odprto okno...

»Po majhnih stvareh se lahko presojaajo veliki dogodki«

Varčevanje s papirjem in črnilom v Angliji — Nekaj primerov, kako »tiha revolucija« v Angliji naglo napreduje

Velika večina dnevnih in periodičnih časopisov skoraj redno prinaša tole opozorilo vsem, ki tem listom pošiljajo svoje članke: Neobjavljeni rokopisi se ne vračajo. Na ta način na kratko opravijo s svojimi zunanjimi sodelavci, ki kar seveda ni nič kaj preveč vsem tistim, ki so v svoje članke, razprave in podobne stvari naravnost zaljubljeni in so trdno prepričani, da tako duhoviti še ni nihče nikoli napisal. Zato se seveda tudi primerno razburjajo in jim kar ne gre v glavo, kako se more vendar zgoditi, da ta ali oni časopis njegovo delo enostavno vrže v koš.

Kitajska vljudnost

Po vsem svetu je menda tako, le na Kitajskem ne. Sodelavci kitajskih časopisov so izredno občutljivi in vreči v koš kak rokopis bi bilo za tistega urednika zelo nevarno. Zato se uredništvo takega časopisa v primeru, če se mu zdi, da poslani rokopis ni vreden objave, na vse načine prizadeva, da ne bi žalilo pisarjeve zaljubljenosti v njegov rokopis in se v svojem odgovoru nekako takole izjavi: »Slavni brat sonca in lune! Cutim se počaščenega ob misli, da sem lahko tvoj služabnik, ki pade pred tabo na kolena in poljublja zemljo, koder si hodil, ter te ponižno prosi, da bi smel govoriti in živeti. Prebral sem tvoj rokopis, ki me je zelo razveselil. Pri pepelu svojih dedov ti prisegam, da nisem še nikoli bral tako mojstrskega dela. Če vam ga priobčim, ne bom mogel najti nobene druge stvari več, ki bi se mogla s tem vašim člankom primerjati. Zato ti tvoj nad vse sijajni rokopis vračam in te deset tisočkrat prosim, da nam odpustiš. Vidi, moja glava je pri tvojih nogah in jaz sem služabnik tvojega služabnika.« Sledi podpis glavnega urednika.

Kako Angleži varčujejo s papirjem in črnilom

Takšna navada pa ni doma samo pri Kitajcih. Pri svojih pozdravih so na primer Angleži zelo vljudni in svoja pisma končujejo na primer takole: Z najglobljin spoštovanjem, Vaš najzvestejši ponižni sluga, John Smith. Vendar pa zadnje čase v Angliji govorijo o varčevanju s papirjem in črnilom in zdi se, da bodo v pismih odpravili omenjene dolge izraze vdanosti in zvestobe in jih nadomestili samo s podpisom. Enako varčevanje z izrazi bodo vpeljali tudi na pisemskih ovitkih. Besedica »Messrs« pred imenom kake tvrdke naj bi v bodoče izginila s pisemskih ovitkov. »Prihranili bi na tone črnila,« piše »Daily Express«. Na podlagi točnih statističnih podatkov se zdi, da bi s tem, če bi besedico »Messrs« opustili 3.437.537.760-krat, prihranili celo tono črnila. Malo solza bi

bilo potočenih, posmehljivo pripominja resni »Times«.

Po majhnih stvareh se presojaajo veliki dogodki. In vse to jasno kaže, da lahko pričakujemo, da tisto, kar Angleži imenujejo

»tiha revolucija«, z velikanskimi koraki napreduje

Bralca se o tem lahko prepriča iz naslednjega primera: Nekega dne je Angleže silno presenetilo, ko je Cripps na nekem delavskem zborovanju nagovoril delavce kar na kratko s

Vojna med celinami in oceani

»V njej lahko zmaga le tisti, ki je prvi imel boljše tehniko«

Iz Berlina poročajo: Zadnja številka časopisa »Berlin — Rim — Tokio« prinaša članek, ki ga je napisal v. Studnitz in ki v njem soji med drugim naslednje:

Po končani zimski vojni na vzhodu in po končanih bojih v Severni Afriki je za trenutek nastopilo na bojiščih zatišje.

Nastal je odmor, glede katerega je le malo komu znano, kako dolgo bo trajal. Lahko se konča jutri, lahko pa traja tudi do jeseni ali še dlje. Vsak od vojskujočih se taborov ima svoje načrte. Ves svet se danes sprašuje, kdo bo storil prvi korak, kdo bo prvi začel. Najglasnejša so takšna vprašanja tam, kjer čutijo največ potrebe po pobudi, najmanj pa si to vprašanje zastavljajo tam, kjer pobuda ni bila nikdar vprašanje, ki bi nastalo iz pomnikanja moči, pač pa vsekakor vprašanje izbire pravega trenutka.

Da

čas dela za države trojne zveze

je spoznanje, ki so do njega prišli tudi že v Londonu in Washingtonu. Naskoka, ki si ga je os pridobila v prvih vojni letih v Evropi, Japonska pa v Vzhodni Aziji, jim nasprotno ne more vzeti. Dve tretjini za zmago potrebnih adutov je prišlo tedaj v roke Nemčije, Italije in Japonske. Vrednosti teh adutov dolga vojna ne zmanjšuje, pač pa nasprotno, še povečuje jo. Zgodovina uči, da so osvojitve dobivale s časom vedno večjo veljavo za osvajačala. Čim dlje je te svoje ozemeljske pridobitve urejal, tem težje mu jih je bilo vzeti. Potek prejšnje svetovne vojne ne dokazuje kaj nasprotnega, zakaj osrednje sile se niso nikdar nehale boriti za svoje področje, ki jim po naravi pripada. Evropsko področje je danes prav tako trdno v rokah osi, kakor je vzhodno azijski otoški svet v rokah Japonske. Morje loči to po-

»tovariši, namesto da bi jim spoštljivo, kakor je bila prej njegova navada, dejal: »Ladies and gentlemen! Slab zgled je kakor plevel: z osupljivo naglico se razraste. Kako je Cripps hitro našel posnemalce, priča naslednji primer, ki se ni dogodil morda spet kje na kakšnem delavskem zborovanju, pač pa tam, kjer najbolj skrbe za to, da bi se ohranili stari angleški običaji in dostojnost: v angleški zbornici. O tem dogodku pišejo londonski časopisi:

Ko se je v zgornji zbornici dvignil lord Fadingdom, da bi glede položaja v Indiji tudi on povedal svoje mnenje, je začel takole: »My dears, moji dragi! V resnem vzdušju angleškega gornjega doma je ob teh besedah zavladal molk sprčo osupljenosti, da ta lord kar z »mojimi dragi« nagovori svoje tovariše. Kakšno minuto ni nihče spregovoril. A že se je poigral na licih lorda Fadingdoma plah smehljaj, Fadingdoma, ki je bil žrtve svoje drznosti. Sreča zanj, da je takoj popravil: »Moji plemeniti lordi! in obrazi plemenite lordske gospode so se spet zjasnili. (»La Stampac«.)

dročje od vseh sovražnikov, ki bi bili lahko nevarni njegovemu sedanjemu lastniku. Kaki pomorski sili prav tako ni mogoče napasti evropskih obal, kakor je nemogoče napasti ameriške obale. Na tem dejstvu bližina sovražnih britanskih otokov Evropi prav tako malo spremeni, kakor bi zavzetje Kube malo ogrozilo Združene ameriške države.

Treba se bo spoprijeti na suhem

Pomorsko vojskovanje Anglosasov, ki v sedanjih vojni stoji nasproti celinski vojni osi ter pomorski in celinski vojni Japonske, nikdar ne more dobiti vojne, ki bi jo sprožila z morske strani. Če hoče zadati odločilni udarec, mora konec koncev poiskati spopada kje na kopnem. Celinsko bojišče proti osi pa predstavlja Sovjetska zveza, proti Japonski pa čungkinska Kitajska.

Vojno bo treba nadaljevati brez Rusije in Čungkinga

Ker je orožje pomorske zapore, to klasično orožje pomorskih sil, postalo neučinkovito, se je pojavila za Anglijo in Združene države nujnost, vojaško se boriti tako, kakor če Rusija in Kitajska ne bi bili zaveznici. Zmagati morajo tako, da njihova zmaga ne bi prišla po ali istočasno z rusko ali kitajsko zmago, pač pa prej. Razprave o ureditvi sveta po vojni so namreč pokazale, da Sovjetska Rusija ni nikdar mislila na to, da bi zmago z orožjem delila z Angleži in Amerikanci. Mnenje, ki je zelo razširjeno v anglosaških deželah, da se je treba ne samo vojskovati skupno s Sovjetsko Rusijo in čungkinsko Kitajsko, pač pa tudi zmagati, se je že do danes izkazalo za zmotno.

Po pravici označujejo sestanek v Washingtonu kot najpomembnejši, kar jih je bilo od začetka vojne sem. Prinesel je voditeljem atlantskih sil spoznanje, da morajo vojno nadaljevati brez Sovjetske Rusije in čungkinske Kitajske, če jo sploh hočejo nadaljevati.

Da bi bila za atlantske sile Evropa v vojaškem oziru čisto nova dežela, ni treba posebej poudarjati.

Zgodovina ne navaja niti enega primera...

da bi se bilo kaki pomorski sili posrečilo, vdreti na ozemlje celinske sile, ki bi brez ve-

NOVA KNJIGA!

»PUSTOLOVKA«

je znan pustolovski roman svetovno znanega pisatelja Jacka Londona.

V tem romanu nas pisatelj pelje v divjino Salomonskega otočja, na otok Guadalcanar, kjer žive primitivni Bušmani. Sredi teh doživlja mlada, bela pustolovka vsemogoče pustolovščine. Odkriva popolnoma nov svet, sredi katerega skuša najti smoter svojega življenja in dati divjakom nove kulture in boljše civilizacije. V teh časih smo mnogo brali o Salomonskem otočju kakor tudi o otoku Guadalcanarju. Saj se je ob tem otočju odigralo že nekaj pomorskih bitk med Japonci in Amerikanci. Zato smo tem bolj prepričani, da je »Slovenčeva knjižnica« s to knjigo še posebno ustregla bralcem.

Knjigo dobite po vseh knjigarnah in trafikah.

Naslednji teden bo izšlo težko pričakovano delo našega pisatelja

Janeza Jalna

»BOBRI« II. del

Ta drugi del »Bobrov« nosi naslov »ROD«. Ostrorogi jelen, ki si je ustanovil svoje kolibče, vodi svoj rod skozi nova doživetja, do velikega ugleda, do novih odkritij po slovenski zemlji.

likih težav lahko zavrnila tudi najmočnejši ekspedicijski zbor, najmočnejši na vojaštvu in orožju. Da je kdo prišel z morske strani in zavzel kako ozemlje, je bilo mogoče doseči le tedaj, če so njegove sile, ki so se izkrcavale pod zaščito brodnjav, bile številčno močnejše, kakor pa sile branilca. Ni niti misliti, da bi zdaj v Evropi dejansko nastopil tak primer in da bi trajal kaj dlje časa. Isto velja tudi za vzhodnoazijsko otočje.

S tem pa za atlantske sile

vseh kočljivosti še ni konec

kakor se vidi iz poročil, ki so prispela iz Washingtona. Najvažnejše vprašanje, ki so ga tam sprožili, je še vedno vprašanje, kje napasti. Hitlerjevi strategji so drugačnega mnenja kot japonski. Če je to vprašanje sploh lahko nastalo, je to samo dokaz, kako edinstven je vojaški položaj držav trojne zveze, kako edinstvene so njihove možnosti za skupne nastope. Zmaga v Vzhodni Aziji še ne pomeni zmage v Evropi, ali narobe. Težava je slednjič tudi v tem, da morajo atlantske sile v skladu s miselnostjo njihovih narodov voditi vojno po materialnih vidikih. Amerikanci pa presojaajo stvarno vrednost recimo Sumatre v primeri s tvarno vrednostjo Evrope drugače, kakor pa Angleži.

Bodočnost bo pokazala

Za kakšen vrstni red so se odločili v Washingtonu, bo pokazala bodočnost. Bodočnost pa bo tudi pokazala, da je bila vsaka odločitev napačna. Položaj je danes tak, da bo sovražnik, pa naj se odloči za kar koli, z njo državam trojne zveze več koristil kot pa samemu sebi. Oblast anglosaških držav nad Evropo in nad Vzhodno Azijo spada že v zgodovino. Odstranjen je bila že v prvih letih sedanje vojne. Poskus, da bi prišli spet do nje s kakšnim vdorom z morske in kopne strani, je obsojen na propad, kar je

vdor v Evropo vojaško nekaj nemogočega

V tej vojni celin proti oceanom lahko zmaga samo tisti, ki je prvi imel boljše tehniko. Tudi če bi Angleži in Amerikanci ob koncu vojne dosegli tehnično premoč, jim to ne bo nikdar zadostovalo, da bi spremenili zemljepisna dejstva, ki jih je tehnika držav trojne zveze ustvarila v začetku sedanje vojne. Če razmotrivamo položaj v sedanjih dobi, v dobi med bitkami, pridemo samo do tega zaključka, da so padle odločitve, ki so daleč bolj koristne za nas, kakor pa za nasprotnika.

Kličite telefon. št.

35-56

da Vam ostruži in povošči s'are

PARKETE

dobavi in položi nove **BOKAL ANTON** Ljubljana, Resljeva cesta 23

Liscia e lucida
come seta e la punta di ogni penna

Kot svilna gladka in svetla je konica vsakega KAWECO peresa.

Kaweco.

Perci la KAWECO scorre così facilmente come una piuma sulla carta. Nelle cartolerie e nei negozi specializzati Vi mostreranno ben volentieri i vari modelli KAWECO

Zato KAWECO peroteče s takšno lahkoto po papirju. V trgovinah s pisalnimi potrebščinami Vam bodo radi pokazali različne modele KAWECO peresa.

KUPITE SLOVENEČ IN ZAHTEVAJTE GA POVSOD

Zahvala

Vsem, ki ste spremlili našo nepozabno teto, gospo

Antonijo Kregar
roj. Zakotnik

na njeni poslednji poti in jo obdali s cvetjem, ki ga je tako ljubila, izrekamo svojo iskreno zahvalo. — Sveta maša za dušnico se bo brala v soboto, dne 10. julija 1945, ob 7 zjutraj v župnijski cerkvi sv. Frančiška v Šiški.

Ljubljana, dne 26. junija 1945.

ZALUJOCI OSTALI.